

آموزش اعداد حقیقی

نوشته: ریچارد اشتاینر

ترجمه: شعله میر عبدالباقی

در آموزش آنالیز چنین معمول است که اغلب بدون اثبات فرض می‌کنند که اعداد حقیقی یک میدان کامل تشکیل می‌دهند (و یا عبارتی با همین مضمون با واژه‌های ابتدایی تر). اگر هم اثباتی آموزش داده شود، معمولاً متکی به ساختمانی از اعداد حقیقی است که با استفاده از روشی مانند بریدگی‌های ددکیند ساخته می‌شود. در اینجا قصد دارم توضیح دهم که چرا این شیوه‌ها را نامطلوب می‌دانم

ظاهراً "ایده‌ای که درورای این شیوه‌ها قرار دارد این است که ریاضیات عبارت است از مطالعه دستگاها با تکیه بر اصول موضوع، و اینکه این اصول موضوع را می‌توان بدلخواه انتخاب کرد، فقط مشروط بر اینکه سازگار باشند، این رهیافت در شاخه‌هایی نظیر نظریه گروهها، آنجا که گروه به صورت دستگاهی که بر پایه اصول موضوع معینی قرار دارد تعریف می‌شود، کاملاً مناسب است و نتایج درستی به بار می‌آورد، اما با اعداد حقیقی نمی‌توان با این روش رهیافت، چه دانشجویان از قبیل این نوع اعداد

را می‌شناسند (احتمالا "به صورتی نسبتاً مبهم). بنا بر این نتایج را که در نظر داریم بایستی بر اساس آنچه که دانشجویان از قبیل در مورد اعداد حقیقی می‌دانند ثابت کنیم، و نمی‌توانیم از تعاریف یا ساختارهای جدید استفاده کنیم. بویژه، اگر یک میدان مرتب کامل بسازیم، فقط نشان داده ایم که میدان مرتب کاملی وجود دارد، و نشان نداده ایم که اعداد حقیقی یک میدان مرتب کامل تشکیل می‌دهند.

بدین ترتیب مسأله این است که دانشجویان را متقاعد سازیم که اعداد حقیقی یک میدان مرتب کامل تشکیل می‌دهند. اینکه اعداد حقیقی یک میدان مرتب تشکیل می‌دهند راه می‌دانند اما آنچه که اشکال ایجاد می‌کند کمال این میدان است. در اینجا لازم است بدانیم که دانشجویان عدد حقیقی را چگونه می‌انگارند. من تصور می‌کنم که دو امکان وجود دارد، یا به صورت یک اندازه (مثلاً "اندازه یک طول") و یا بصورت یک عدد اعشاری. اگر اعداد حقیقی را به صورت یک اندازه در نظر بگیریم، آنگاه کمال را فقط می‌توان با توسل به درک شهودی توجیه کرد، که ممکن است قانع کننده نباشد. اما اگر اعداد حقیقی را به صورت اعداد اعشاری در نظر بگیریم، آنگاه می‌توان کمال را در قالب هر یک از فرمول‌بندیهای متداولش بشکل قانع کننده‌ای نشان داد. مثلاً، تورستون [1] اثبات می‌کند که هر مجموعه غیرتهی از اعداد اعشاری کراندار از بالا دارای کوچکترین کران بالا است. مثلاً، نشان خواهیم داد که هر عدد اعشاری حد دنباله‌ای از اعداد گویاست، و هر دنباله کوشی از اعداد اعشاری یک حد دارد. در واقع واضح است که یک عدد اعشاری را می‌توان به عنوان حد دنباله‌ای متشکل از بریده شده‌های آن عدد در نظر گرفت (مثلاً " π حد دنباله $3, 3/1, 3/14, \dots$ است) بعلاوه اگر (a_n) دنباله‌ای کوشی از اعداد اعشاری باشد، آنگاه می‌توان یک عدد اعشاری حد را بصورت زیر ساخت:

$$L = m + \frac{d_1}{10} + \frac{d_2}{100} + \dots \quad (0 < d_i < 9 \text{ و } d_i \text{ اعداد صحیح و } m)$$

که در آن m عبارت است از بزرگترین عدد صحیح کوچکتر یا مساوی هریک از بیشمار اعضای دنباله و $m + \frac{d_1}{10}$ بزرگترین عدد در بین اعداد m و $m + \frac{1}{10}, m + \frac{2}{10}, \dots, m + \frac{9}{10}$ که کوچکتر یا مساوی هریک از بیشمار اعضای دنباله باشد، والی آخر به ازای $r=0,1,2,\dots$ بازه بسته‌ای به طول 10^{-r} شامل L و بینهایت اعضای دنباله می‌توان ساخت که با استفاده از آن و با توجه به اینکه این دنباله، دنباله‌ای کوشی است، می‌توان گفت که عده شماره پذیر از اعضای آن در فاصله 2×10^{-r} از L قرار می‌گیرند. بنابراین L عدد دنباله است.

به نظر من اثباتی از این نوع با یاد در هر درس آنالیز گنجانده شود...

ملاحظات

۱- این اثبات را طوری تنظیم کرده‌ام که از بیان این واقعیت که یک عدد حقیقی معین می‌تواند نمایشهای اعشاری متفاوتی داشته باشد بهره‌گیری کنم (مثلا " $1 = 0.999\dots$)، زیرا فکر می‌کنم که اکثرا "به این واقعیت عقیده ندارند.

۲- بررسی اعداد حقیقی به صورت اصل موضوعی به دو سوال که توسط ریاضی کاران حرفه‌ای مطرح می‌شود پاسخ می‌دهد. این دو سوال عبارتند از:

الف- آیا اعداد حقیقی یکسانی را می‌توان با استفاده از ساختمانهای متفاوت، مثلا " اعداد در مبنای ۲، به دست آورد؟

ب- آیا اعداد اعشاری واقعا " یک میدان مرتب تشکیل می‌دهند؟

جواب مثبت است، زیرا اولاً "همه میدانهای مرتب کامل ایزومورف هستند، و ثانیاً "می‌توان میدان مرتب کاملی ساخت (مثلاً با استفاده از بریدگیهای ددکنید) و نشان داد که اعضایش بنحوی مناسبی مانده بسطهای اعشاری رفتار نموده‌اند. اما اعداد حقیقی را باید آنگونه که معمولاً پذیرفته می‌شوند شروع کردند با این ایده‌های پیشرفته ریاضی.

۳- من صحت فرضهای آنالیزنا استانده را کمتر از فرضهای آنالیزنا استانده می‌بینم. بنابراین به نظر من آنالیزنا استانده روش خوبی برای اثبات نتایج در مراحل ابتدایی نیست، گرچه می‌تواند روش خوبی برای کشف این نتایج باشد.

Richard Steiner

Teaching about the real numbers American Mathematical Monthly
March 1984.

[1]. H.A. Thurston. Differentiation and Integration, Blackie,
London and Glasgow, 1961.